

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Ved Afdækningen af Tegners Mindestøtte

Citation: Ploug, Carl: "Ved Afdækningen af Tegners Mindestøtte", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 263. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-plough01-shoot-workid80384/facsimile.pdf>
(tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Derfor lyste vidt dit Blik
Som en sikker Ledestjerne,
Mens Du lig en Heros gik,
Gjenopvakt fra Tider fjerne.

Algodheds Gud, Du vil modtage
Hans Sjæl i Evighedens Fryd!
Beskyt det Værk, han lod tilbage.
Hans Mindes Lys, hans Gravhøjs Pryd!
Velsign, o Gud, vort Fædreland,
Det bede vi, det beder Han!

Ved Afdækningen af Tegnér's Mindestøtte.

Staa der i Malm, trygt under Kirkens Skygge,
Som tidt gjenlød af Malmens i din Røst,
Du, som var sat paa Jorden for at bygge
Guds Kirke op i Menneskenes Bryst!
Du var en Præst med Ordets Flammetunge,
Med Aandens Hyrdestav og Snillet's Magt;
Det Liv, som Du har vakt i Hjerter unge,
Er ikke med dit Støv til Hvile lagt.

Staa der og se paa disse Høresale,
Som saa' Dig i din Manddoms modne Kraft
Og lytted andagtsfulde til din Tale,
Saa fuld af Kundskabs Marv og Viddets Saft!
Den græske Old Du op af Graven maned,
Kulturens Foraar i en rig Natur,
Og mens Du talte, selv Du Vejen baned
I Hjemmets Bygder for en ny Kultur.

Staa der i Ly af Lundagårdens Kroner,
Som vifted Glæde til Dig mangen Gang
Og bæved ved de stærke, klare Toner,
Der fra den største svenske Harpe klang!
Hvad Sproget havde gjemt af Billedrymmel.
Betrode Musen Dig i fuldest Maal;
Din Sang var en Reflex af Sydens Himmel,
I Straaler brudt mod Wermlands blanke Staal.

Staa der og se ud over Øresundet,
Mod Bøgebræmmen om Sjølundas Bryst!
Et fast og mægtigt Led din Sang har bundet
I Kjædebroen mellem Kyst og Kyst.
Dit Hjertelag var svensk — saa skal det være
Og svensk dit Ord og dine Stronges Spil;
Men Broderfolket skatter til din Ære,
Og Fritjofs Sanger hører Norden til.

Din Mindesten er rejst. Selv har Du bygget
Et Monument, som Evigheden naa'r;
Tbi Svias Ros er om dets Tiude trykket,
Og Folkets Genius Vagt ved Foden staar.
Fred over Mindet, der idag fremtræder
For Slægter som Taknemlighedens Tolk!
Fred over hint, din stolte Sangerhæder!
— Den Hilsen bringer Oehlschlägers Folk.

Oscarshal.

Hvor Klipperammen fattet om Frognerkilens Spejl,
Og Løvgardiuet foldes om Skraaningens stejl,
Der klattrer i Terrasser fra Stranden op en Mur,
Et Kunstens „Krybily“ i den skjønne Natur.

I Luften Taarnet strækker sin ranke, smalle Krop,
Det frie Norges Banner frit flagrer fra dets Top,
Og fra Altanen skues et Panorama vidt,
Et Paradis, der lukkes af Granernes Stakit.